

Очитѣ на всички животни сж свързани чрезъ линии съ очитѣ на жерава — значи, погледѣтъ и на останалитѣ общини е еднакво насоченъ къмъ езерата. Най-после сърдцата на всички сж свързани съ сърдцето на жерава (водача), а това значи, че неговото желание е и тѣхно, че всички мислятъ и молятъ за едно и сжщо.

Не само индианцитѣ, а и други племена по сжщия начинъ предаватъ мислитѣ си. Често пжти тѣ дълбаятъ върху коритѣ на дърветата, върху скалитѣ, върху костени пластинки разни образи, които представятъ сцени отъ ловъ, отъ битки и разни случки отъ живота. Дивакѣтъ, като разглежда тия образи, много добре и вѣрно тълкува това, което художникѣтъ е искалъ да каже съ тѣхъ. Много отъ тѣзи образи представятъ единъ видъ „писмени паметници“, които трѣбва да предадатъ на поколѣнието събитието, което се е случило на дадено мѣсто. Такива „писмени паметници“ сж известни и отъ предисторическо време. Така че, въ продължение на много хиляди години съ това образно писмо хората предавали мислитѣ си — нѣщо, което днесъ върши и дивакѣтъ. Въ това отношение последниятъ не е отишелъ по-далечъ. Той стои на това мѣсто, на каквото сж се намирали хората въ Европа преди много хиляди години. Тази писменостъ е довела човѣството до изнамѣрване на буквитѣ, съ които днесъ сж печатани книгитѣ, които четемъ.

Изпърво и нѣкои културни народи предавали мислитѣ си съ образи на животни и разни предмети. Напр. старитѣ египтяни преди нѣколко хиляди години дълбаели по камѣнитѣ, главно по паметницитѣ, разни образи на животни и на предмети.

Всѣки образъ на предметъ, или животно, означавалъ една дума, а нѣколко такива образи, поставени въ хоризонталенъ или вертикаленъ редъ, изразявали една мисль. Така че, старитѣ египтяни постжпвали пърначално по сжщия начинъ, както и днешнитѣ некул-